

Sygn. akt : II Ca 1041/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział II Cywilny-Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Beata Łomnicka

Sędziowie: SSO Joanna Ćwik-Bielińska

SSO Grzegorz Buła (sprawozdawca)

Protokolant : osobiście

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2014 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: A. W. i D. B.

przy uczestnictwie: (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o wpis

na skutek apelacji wnioskodawców od postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie z dnia 25 lutego 2014 roku, sygnatura akt Dz.Kw./ (...)

postanawia:

1. oddalić apelację;
2. zasądzić od wnioskodawców solidarnie na rzecz uczestnika kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE

postanowienie z dnia 23 października 2014 roku

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2014 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie oddalił wniosek >

W apelacji od powyższego postanowienia wnioskodawcy domagali się jego zmiany poprzez uwzględnienie wniosku i wpis roszczenia wynikającego z umowy z dnia 24 kwietnia 2006 roku nr rep. A (...), a także o zasądzenie kosztów postępowania. Ewentualnie wnieśli o uchylenie tego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Apelujący zarzucili postanowieniu naruszenie:

1) przepisów prawa materialnego w postaci:

a) art. 32 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o księgach wieczystych i hipotece (u.k.w.h.), poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że dokumentu obejmującego oświadczenie właściciela o ustanowieniu prawa, na podstawie którego wpisuje się roszczenie do księgi wieczystej, nie może stanowić przedwstępna umowa sprzedaży z dnia 24 kwietnia 2006 roku

nr rep. A (...) oraz przez błędne przyjęcie, że do wpisu roszczeń konieczne jest okazanie dokumentu aktualizującego i precyzującego roszczenie;

b) art. 19 ust.3 u.k.w.h. poprzez nieuwzględnienie charakteru roszczenia, a w konsekwencji uznanie, że mimo, iż nie rozpoczął się termin wymagalności, nie zasługuje ono na zabezpieczenie w postaci wpisu w dziale III księgi wieczystej;

2) przepisów prawa procesowego tj.:

a) art. 227 k.p.c. w związku z art. 231 k.p.c. poprzez dowolną odmowę uznania za ustalone faktów, mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, ustalonych przez Sąd Okręgowy w Krakowie w postanowieniu z dnia 8 października 2012 roku sygn. II Ca 1729/2006, który uznał, że umowa z dnia 24 kwietnia 2006 roku nie jest umową przedwstępną, ale umową ostateczną, zwaną w obrocie deweloperską, zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego;

b) art. 233 §1 k.p.c. poprzez odmowę uwzględnienia umowy z dnia 24 kwietnia 2006 roku nr rep. A (...), jako dowodu do wpisu roszczeń do księgi wieczystej;

c) art. 328 §2 k.p.c. poprzez brak ustalenia przez Sąd faktów, które uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, poprzez przyjęcie że umowa z dnia 24 kwietnia 2006 roku nie stanowi wystarczającej przesłanki dla powtarzających się wpisów i wykreśleń roszczenia, wynikającego z przedmiotowej umowy;

d) art. 328 §2 k.p.c. poprzez niewyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem odpowiednich przepisów prawa, stanowiących o oddaleniu wniosku z dnia 4 listopada 2013 roku;

e) art. 386 §6 k.p.c. poprzez niezastosowanie się do oceny prawnej, wynikającej z postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 8 października 2012 roku, który uznał że umowa z dnia 24 kwietnia 2006 roku nie jest umową przedwstępną, lecz ostateczną o charakterze umowy deweloperskiej;

f) art. 626⁹ k.p.c. poprzez przyjęcie, że brak jest podstaw do wpisu roszczeń do księgi wieczystej, pomimo stwierdzenia, iż w dalszym ciągu obowiązuje umowa z dnia 24 kwietnia 2006 roku.

W odpowiedzi na apelację uczestnik wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

W dniu 24 kwietnia 2006 roku wnioskodawcy zawarli z uczestnikiem spółką (...) spółka z o.o. w W. w formie aktu notarialnego (nr rep. A (...)) umowę nazwaną „umową przedwstępną” zgodnie z treścią, której uczestnik oświadczył, iż przeprowadzi inwestycję w wyniku, której wybuduje budynek mieszkalny nr (...), w którym znajdzie się lokal nr (...), a nadto iż zobowiązuje się do ustanowienia odrębnej własności w/w lokalu nr (...), a następnie jego sprzedaży na rzecz wnioskodawców w udziałach po 1/2 części, a także do ustanowienia tytułu prawnego do miejsca postojowego w wielostanowiskowym garaży podziemnym. Z umowy tej wynika również, że jej strony postanowiły, iż umowa przyrzeczona sprzedaży lokalu zostanie zawarta w terminie nie późniejszym, niż 60 dni licząc od daty uzyskania przez sprzedającego prawomocnej decyzji o pozwoleniu na użytkowanie budynku, o wydanie której sprzedający miał wystąpić nie później niż do dnia 30 czerwca 2008r., pod warunkiem uregulowania wszelkich zobowiązań finansowych przez kupującego, wynikających z umowy przedwstępnej. Jednocześnie strony ustaliły w umowie procedurę odbioru lokalu i miejsca postojowego. Mianowicie sprzedający w terminie do 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji o pozwoleniu na użytkowanie budynku poinformuje listem poleconym kupującego o terminie dokonania odbioru na 14 dni przed planowanym odbiorem pod warunkiem uregulowania przez kupującego wszystkich zobowiązań finansowych wobec sprzedającego wynikających z umowy. W razie niestawienia się kupującego na pierwszy termin odbioru sprzedający poinformuje pismem poleconym kupującego o drugim terminie przeprowadzenia odbioru lokalu i miejsca postojowego na 14 dni przed kolejnym planowanym odbiorem; dalej umowa przewiduje możliwość jednostronnego odbioru przez sprzedającego wraz z ostatecznym przekazaniem

kluczy. Z przeprowadzonych czynności miał być sporządzony protokół odbioru. Co do regulowania zobowiązań przez kupującego, umowa wskazywała cenę za 1 m2 lokalu oraz cenę lokalu wraz z udziałem w nieruchomości wspólnej oraz cenę miejsca postojowego. Sposób płatności został ustalony następująco: 15 % ceny w terminie do dnia 2 maja 2006r. natomiast 85 % ceny czyli kwota 173 454,01 zł – zostanie zapłacona najpóźniej w dniu odbioru. W punkcie XXV tej umowy spółka (...) wyraziła zgodę na ujawnienie w dziale III księgi wieczystej (...) roszczenia na rzecz wnioskodawców o zawarcie umowy przyrzeczonej sprzedaży na warunkach określonych umowa przedwstępna. Na wniosek wnioskodawców roszczenie to zostało wpisane w w/w księdze w dniu 17 sierpnia 2007 roku, po czym przeniesiono ten wpis do księgi wieczystej nr (...). (dowód: akt notarialny z dnia 24.04.2006r. nr rep. A (...) – k. 1561-1570 kw. (...), kw. Nr (...), kw. Nr (...));

W dniu 23 listopada 2011 roku spółka (...) spółka z o.o. w K. wniosła o wykreślenie z działu III księgi wieczystej nr (...) wpisu pod nr (...) – roszczenia na rzecz D. B. i A. W. o zawarcie umowy przyrzeczonej sprzedaży, wynikającego z przedwstępnej umowy sprzedaży nr rep. A (...) (k. 1741 akt kw. (...)). Jako podstawę żądanego wpisu powołano znajdujące się już w aktach tej księgi zaświadczenie, stwierdzające iż decyzja Państwowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w K. nr (...) ROiK III. (...) -305/09 stała się ostateczna z dniem 7 października 2009 roku, a nadto kopię pisma w/w Spółki z dnia 26 października 2009r. zawierające informacje o uzyskaniu pozwolenia na użytkowanie budynku przy ul. (...) (poprzednio nr 2) w K. i zaproszeniu m.in. A. W. i D. B. do odbioru mieszkań z wyznaczeniem terminu odbioru na 18 listopada 2009 roku oraz wezwaniem do zapłaty reszty ceny. (k. 1479). Powyższe dotyczyło lokalu nr (...) przy ul. (...) w K., poprzednio ul. (...)).

W dniu 15 lutego 2012 roku referendarz sądowy wniosek ten uwzględnił oraz dokonał żądanego wykreślenia roszczenia wpisanego na rzecz A. W. i D. B., na podstawie art. 19 ust.1 uk.w.h.. Postanowieniem z dnia 10 maja 2012 roku Sąd Rejonowy utrzymał w mocy zaskarżony wpis (k. 1494/BO). Postanowieniem z dnia 8 października 2012 roku Sąd okręgowy w Krakowie (sygn. II Ca 1729/12, zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wniosek o wykreślenie oddalił (k. 1494/DS.)

W dniu 21 grudnia 2012 roku spółka (...) spółka z o.o. w K. wniosła o wykreślenie z działu III księgi wieczystej nr (...) wpisu pod nr 61 – roszczenia na rzecz D. B. i A. W. o zawarcie umowy przyrzeczonej sprzedaży, wynikającego z przedwstępnej umowy sprzedaży nr rep. A (...) (k. 1741 akt kw. (...)). Jako podstawę żądanego wpisu powołano znajdujące się już w aktach tej księgi: zaświadczenie, stwierdzające iż decyzja P. I. N. B. (1)w K. nr (...) ROiK III. (...) -305/09 stała się ostateczna z dniem 7 października 2009 roku, pisma w/w Spółki z dnia 23 czerwca 2009 roku, z dnia 26 października 2009r., z dnia 30 listopada 2010r., z dnia 20 maja 2011r., i oświadczenie z dnia 19 kwietnia 2012r. o odstąpieniu od umowy wraz z potwierdzeniem odebrania (k.1743-1744 w/w akt).

W dniu 3 września 2013 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w wniosek ten uwzględnił oraz dokonał żądanego wykreślenia roszczenia wpisanego na rzecz A. W. i D. B., na podstawie powołanych dokumentów, z wyjątkiem pisma z dnia 20 maja 2011 roku oraz oświadczenia o odstąpieniu od umowy z dnia 19 kwietnia 2012 roku (k. 1774/L). Apelacja od powyższego wpisu/wykreślenia została odrzucona postanowieniem z dnia 18 października 2013 roku, które jest prawomocne (k.1774/AO).

W dniu 4 listopada 2013 roku wnioskodawcy wnieśli o dokonanie w dziale III księgi wieczystej nr (...) roszczenia o zawarcie umowy przyrzeczonej sprzedaży wynikające z przedwstępnej umowy sprzedaży nr rep. A (...). Do wniosku nie przedłożyli jakichkolwiek dokumentów mających stanowić podstawę wpisu, lecz jako podstawę powołali złożoną już uprzednio w aktach umowę z dnia 24 kwietnia 2006 roku nr rep. A (...) (k.2138-2141). Wniosek ten został oddalony orzeczeniem referendarza sądowego z dnia 29 listopada 2013r., a na skutek wniesionej przez wnioskodawców skargi Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie wydał zaskarżone obecnie postanowienie (k.2148/AM).

Księga wieczysta nr (...) jest prowadzona dla nieruchomości położonej w K., stanowiącej dz. nr (...), zabudowanej budynkami położonym przy ul. (...). Z nieruchomości tej wydzielony został m.in. lokal mieszkalny nr (...) położony w budynku nr (...), dla którego założono księgę wieczystą (...). Powierzchnia tego lokalu, jak również jego położenie na konkretnej kondygnacji nie odpowiadają opisowi lokali nr (...), zawartemu w umowie z dnia 26 kwietnia 2006 roku.

W dziale II jako właściciel wpisany jest Skarb Państwa, zaś jako współużytkownicy wierzycieli ujawnieni są właściciele poszczególnych lokali, a także spółka (...) spółka z o.o. w udziale (...)cz. W dziale III nie ma wpisu jakiegokolwiek roszczenia na rzecz wnioskodawców. Dział IV jest wolny od wpisu. (dowód: kw (...)).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie, a podniesione w niej zarzuty nie mogły skutkować zmianą zaskarżonego postanowienia przez uwzględnienie wniosku i dokonanie wpisu żadanego przez wnioskodawców.

W pierwszej kolejności należy się odnieść do podniesionych w apelacji zarzutów naruszenia prawa procesowego. W ocenie Sądu Okręgowego nie jest trafny zarzut naruszenia art. 227 k.p.c. w związku z art. 231 k.p.c. Podnieść należy, iż ustalenia dokonane w toku innego postępowania cywilnego oraz wskazane w uzasadnieniu orzeczenia kończącego to postępowanie nie są wiążące dla Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę. Zgodnie bowiem z art. 365 §1 k.p.c. w związku z art. 13 §2 k.p.c. strony oraz sądy są związane prawomocnymi wyrokami (postanowieniami w postępowaniu nieprocesowym), a więc rozstrzygnięciami zawartymi w sentencjach tych orzeczeń, a nie motywami zawartymi w ich uzasadnieniach. Nadto co należy wskazać, zarzut ten w istocie nie dotyczy okoliczności faktycznych i postępowania dowodowego, a poglądu prawnego wyrażonego w uzasadnieniu postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 8 października 2012 roku sygn. II Ca 1729/2006. W tym miejscu od razu trzeba stwierdzić, że chybiony jest zarzut naruszenia art. 386 §6 k.p.c., który w niniejszej sprawie w ogóle nie znajdował zastosowania. Przepis ten bowiem dotyczy związania sądu pierwszej instancji, przy ponownym rozpoznaniu sprawy, oceną prawną i wskazaniem Sądu drugiej instancji zawartymi w uzasadnieniu orzeczenia uchylającego wyrok (postanowienie) i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania. Skarżący podnosząc ten zarzut nie dostrzegają, że niniejsze postępowanie nie toczy się na skutek uchylecia przez Sąd drugiej instancji jakiegokolwiek wcześniejszego orzeczenia kończącego postępowanie w tej sprawie, a w szczególności takim orzeczeniem nie było postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 8 października 2012 roku. Postanowienie to zostało wydane w toku postępowania z wniosku spółki (...) o wykreślenie roszczenia ujawnionego na rzecz A. W. oraz D. B. i kończyło prawomocnie to postępowanie. Odnosząc się jeszcze do poglądów prawnych wyrażonych w w/w postanowieniu Sądu Okręgowego w Krakowie należy wskazać, że nie wynikało z nich, aby wykreślenie przedmiotowego roszczenia z księgi wieczystej nie było w ogóle możliwe, lecz jedynie, iż nie uzasadniały go dokumenty przedłożone przez wnioskodawcę wraz z wnioskiem, a przedłożone na dalszym etapie tamtego postępowania nie mogły mieć wpływu na wynik sprawy z uwagi na kognicję sądu w postępowaniu wieczystoksięgowym, zakreśloną w art. 626⁸ §2 k.p.c.

Zdaniem Sądu Okręgowego nie jest też zasadny zarzut naruszenia art. 328 §2 k.p.c. Jakkolwiek zgodzić się należy ze skarżącymi, że sposób sporządzenia uzasadnienia nie jest przejrzysty i łatwy w odbiorze, to jednak w sposób wystarczający wskazuje na motywy, którymi kierował się Sąd pierwszej instancji, uznając iż zachodzi przeszkoda do dokonania wpisu zgodnie z żądaniem wniosku. Należy w tym miejscu zważyć, iż w toku postępowania wieczystoksięgowego sąd nie prowadzi postępowania dowodowego sensu stricto, lecz zgodnie z art. 626⁸ §2 k.p.c. bada jedynie treść i formę wniosku, treść księgi wieczystej oraz treść i formę przedłożonych wraz z wnioskiem dokumentów. Powyższy zakres kognicji ma też wpływ na sposób sporządzenia uzasadnienia postanowienia oddalającego wniosek o wpis do księgi wieczystej (wpisy uwzględniające wnioski w ogóle nie podlegają uzasadnieniu). Podnieść trzeba, że wszystkie elementy określone w art. 626⁸ §2 k.p.c., jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, podlegały badaniu przez Sąd Rejonowy i ich ocena znalazła wyraz w uzasadnieniu, wraz ze wskazaniem jako podstawy oddalenia wniosku art. 626⁹ k.p.c.

Kontynuując rozważania stwierdzić należy, iż w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia przez Sąd pierwszej instancji zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 233 §1 k.p.c. w związku z art. 13 §2 k.p.c. Zauważyć trzeba, że Sąd Rejonowy prowadzący postępowanie wieczystoksięgowe nie prowadził postępowania dowodowego w rozumieniu art. 235 k.p.c. i następnych, a jedynie przeprowadził ocenę, czy z uwagi na treść księgi wieczystej i treść wniosku o wpis przedłożony, a w zasadzie powołany, dokument może stanowić podstawę żadanego wpisu.

Przechodząc do dalszych rozważań należy wskazać na opisaną już wyżej kognicję sądu w postępowaniu wieczystoksięgowym, która dotyczy także Sądu drugiej instancji. Zatem w niniejszej sprawie ocena żądania wnioskodawców musiała zostać dokonana w oparciu o treść księgi wieczystej oraz treść i formę dołączonych, a raczej powołanych we wniosku dokumentów, mających stanowić podstawę do dokonania wpisu. Zdaniem Sądu Okręgowego, przepis art. 626⁸ §2 k.p.c., nie pozbawia także sądu możliwości uwzględnienia przy rozpoznaniu sprawy okoliczności znanych sądowi z urzędu, m.in. na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach księgi wieczystej i dotyczących wcześniejszych wniosków oraz wpisów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12.01.2012r. IV CSK 251/11). Zauważyć też trzeba, iż postępowanie o wpis w księdze wieczystej nie może służyć do obejścia przepisów dotyczących trybu i terminu wnoszenia środków odwoławczych od wcześniejszych orzeczeń dotyczących wniosków o wpisy w księgach wieczystych, gdyż sądy, co już wcześniej wspomniano są związane prawomocnymi orzeczeniami (art. 365 §1 k.p.c.). Wskazać też trzeba, na regulację zawartą w art. 3 ust.2 u.k.w.h., iż domniemywa się, iż prawo wykreślone z księgi wieczystej nie istnieje.

Odnosząc powyższe uwagi do stanu istniejącego w tej sprawie należy stwierdzić, że wnioskodawcy jako podstawę swojego wniosku powołali dokument w postaci aktu notarialnego zawierającego umowę przedwstępną z dnia 26 kwietnia 2006 roku, z której wynikało ich roszczenie w stosunku do spółki (...) spółki z o.o. w W. o zawarcie określonej w nim umowy przyrzeczonej. Na ujawnienie powyższego roszczenia w akcie tym wyraziła zgodę osoba reprezentująca spółkę (...). Taki stan co do zasady zgodnie z art. 32 ust.2 u.k.w.h. uzasadniałby dokonanie przedmiotowego wpisu, w sytuacji, gdy spółka ta w dalszym ciągu jest ujawniona w księdze wieczystej jako współużytkownik wieczysty gruntu i współwłaściciel usytuowanego na nim budynku, zaś analiza księgi wieczystej (...), prowadzi do wniosku, iż nie został z niej już wcześniej wydzielony lokal, którego dotyczy ta umowa. Przepis ten stanowi bowiem, iż do wpisu prawa osobistego lub roszczenia wystarcza dokument obejmujący oświadczenie woli właściciela o ustanowieniu tego prawa albo obejmujący zgodę na wpis roszczenia. Wnioskodawcy nie uwzględniają jednak okoliczności, iż wpis przedmiotowego roszczenia był już księdze wieczystej na ich rzecz wpisany, ale następnie został wykreślony na podstawie dokumentów pochodzących z późniejszego okresu niż data zawarcia tej umowy. Okoliczność tę słusznie uwzględnił Sąd pierwszej instancji, gdyż wynikała ona zarówno z treści księgi wieczystej, jak również z dokumentów złożonych do akt tej księgi wieczystej. Okoliczność ta nie może być uznana za pozostającą bez wpływu na wynik sprawy. W obecnym postępowaniu ani Sąd Rejonowy, ani Sąd drugiej instancji nie są władne do oceny czy dokonanie w dniu 3 września 2013 roku wpisu w postaci wykreślenia roszczenia ujawnionego na rzecz wnioskodawców, wynikającego z umowy z 26 kwietnia 2006 roku było prawidłowe, czy też nie. Taka kontrola była możliwa jedynie w trybie kontroli instancyjnej przedmiotowego wpisu. Nie została ona jednak dokonana wobec odrzucenia apelacji wnioskodawców. Zatem powyższe wykreślenie roszczenia jest prawomocne. W ocenie Sądu Okręgowego w powyższej sytuacji nie mogą stanowić podstawy wpisu wyłącznie te same dokumenty, które dotyczyły prawomocnie wykreślonego wpisu, gdyż sprzeciwia się temu m.in. art. 365 §1 k.p.c., jak art. 3 u.k.w.h. Sąd w postępowaniu wieczystoksięgowym nie jest też uprawniony do rozstrzygania pomiędzy stronami sporu o to czy przedmiotowe roszczenie istnieje, czy też nie, gdyż to tego konieczne jest wszczęcie właściwego postępowania w trybie procesowym. W stanie faktycznym istniejącym w niniejszej sprawie podstawą dokonania żadanego wpisu mógłby stanowić jedynie dokument z daty późniejszej niż data wykreślenia wpisu roszczenia, z którego wynikałoby jego istnienie, jak również zgoda uczestnika na dokonanie tego wpisu. Takiego dokumentu wnioskodawcy jednak nie przedłożyli, a ich argumentacja w zasadzie sprowadza się do kwestionowania prawidłowości wykreślenia w dniu 3 września 2013 roku wpisu w/w roszczenia. Jak już wcześniej wskazano argumentacja ta nie może być uznana za skuteczną. Chybione w tym kontekście jest zarzucanie Sądowi pierwszej instancji naruszenia art. 19 ust.3 u.k.w.h., gdyż przepis ten w ogóle nie znajdował zastosowania w tej sprawie. Przedmiotem żądania wniosku nie było bowiem wykreślenie wpisanego roszczenia, ale wpisanie roszczenia nie ujawnionego w księdze wieczystej, a do tego regulacja z art. 19 u.k.w.h. się nie odnosi.

Z powyższych względów za nieuzasadniony należy także uznać zarzut naruszenia art. 32 ust. u.k.w.h., a także art. 626⁹ k.p.c., gdyż nie mogą stanowić podstawy dokonania wpisu te same dokumenty, które stanowiły już podstawę wpisu tożsamego roszczenia, następnie prawomocnie wykreślonego, w oparciu o dokumenty pochodzące z późniejszego okresu. Na koniec podnieść należy, że pogląd Sądu Okręgowego w Krakowie wyrażony w postanowieniu z dnia 8

października 2012 roku, nie ma w tej sprawie decydującego znaczenia, nie tylko z przyczyn wskazanych wyżej, ale także z tego powodu, iż po jego wydaniu, na skutek ponownego wniosku spółki (...) opartego na innych podstawach doszło do wykreślenia przedmiotowego roszczenia, a pogląd ten odnosił się właśnie do przesłanek wykreślenia przedmiotowego wpisu, a nie podstaw jego wpisu w księdze wieczystej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. apelację oddalił. O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 520 §3 k.p.c. wobec niewątpliwej sprzeczności interesów pomiędzy wnioskodawcami i uczestnikiem, a także w związku z oddaleniem apelacji wnioskodawców. Zasądzoną kwotę stanowią koszty zastępstwa procesowego związane z udziałem w sprawie profesjonalnego pełnomocnika uczestnika. Wysokość tego wynagrodzenia określono na podstawie §2, §8 pkt 5 i §13 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. Dz.U. z 2013r. poz. 461 z późn. zm.).